Contributed by David Dessers
vrijdag, 16 december 2005 - Last Updated zaterdag, 26 mei 2007

In zijn reactie op ons artikel 'Sterktes en zwaktes van de anti-nsv-betoging, gaat Geert Cool voorbij aan het reële debat. Bovendien overtroeft hij zichzelf én de werkelijkheid in zijn beschrijving van de actie. Enkele korte bemerkingen. Het gros van onze argumenten lees je immers in ons eerdere artikel.

1. Wij wensen de LSP te feliciteren met haar plotse groeistoot. Op haar recent nationaal congres waren er naar eigen zeggen een honderdtal aanwezigen. In de betoging van 1 december in Leuven telde het LSP-blok zomaar eventjes 750 personen. Een straffe stoot! Uiteraard is dit complete prietpraat. De LSP liep op kop in de betoging (met een delegatie die dichter bij de 75 dan bij de 750 ligt) en telt blijkbaar de overgrote hoop van de studenten die tussen haar blok en dat van de PvdA liepen bij de LSP-delegatie. Truken van de foor, noemen we dat. Het geeft ook meteen aan waarom de LSP zich zo hardnekkig heeft verzet tegen een geluidswagen van het comité "Leuven fascismevrij". Mocht die er geweest zijn en de kop van de betoging hebben genomen dan liepen die studenten uiteraard achter deze wagen. Dat was overigens ook het expliciete argument dat tijdens een late en verschrikkelijke comitévergadering gebruikt werd door de vertegenwoordiger van LSP (SD).

2. Moest de SAP dan vooraan rijden, vraagt Geert zich af. Neen, natuurlijk niet. Wij hebben voorgesteld om het comité "Leuven fascismevrij" op te bouwen als linkse antifascistische alliantie, met het oog op de gemeenteraadsverkiezingen van 2006. Wij hebben dus voorgesteld om een prominente plaats te geven aan het comité en waren zelf vragende partij om onze SAP-geluidswagen te laten vallen ten voordele van die comité-auto. "Wij hebben vroeger ook nooit cadeautjes gekregen van de SAP", stelt Geert verder ook nog treurig vast. De SAP heeft haar relatie met andere revolutionair-linkse groepen echter nooit op die manier bekeken. Ook toen LSP nog een kleine groep was in de jaren 90, interviewden we bijvoorbeeld in ons blad Rood Els Deschoemacker over de anti-Shell campagne van het toenmalige "Militant". In heel onze berichtgeving rond de andersglobalistische acties van 2001 in België en in Europa hebben we regelmatig melding gemaakt van de bijdrage van het CWI en Militant Links/LSP. Uiteraard hebben we daarbij ook kritiek geuit als we dat nodig achten. En ook vandaag vind je op deze site bijvoorbeeld een link naar die van LSP. Keren doe je dus best voor eigen deur.

3. LSP stelde geen exclusieven maar vertrekt vanuit de reële krachtsverhoudingen aan de basis, meent Geert. Dat noemt hij dan "het ABC van marxisten". Dit is een ronduit gevaarlijke redenering. Als je met méér bent, geeft je dat binnen de linkerzijde carte blanche om onredelijke eisen te stellen, om democratische debatten binnen een front of een comité te negeren, andere groepen te verjagen, betogingen te recupereren etc. Het feit dat je met méér bent, ontslaat je van de verantwoordelijkheid om een breder links front uit te bouwen, een democratische dialoog aan te gaan met groepen "die met minder zijn" etc. Wij houden ons hart vast voor de dag dat dit soort van marxisten de staatsmacht zullen veroveren. Gaan ook dan de "krachtsverhoudingen" het halen van de arbeidersdemocratie en het linkse pluralisme? Als marxisten delen wij het ABC van Geert Cool niet. Overigens wàs de LSP dit keer gewoon niet de grootste politieke delegatie in de betoging. Volgende keer een bank naar achter?

4. De SAP was volgens Geert met tien, oftewel 75 keer kleiner dan de LSP. Voor de SAP is dat toch al een vertienvoudiging ten opzichte van de syndicale betoging van 28 oktober. Na die betoging schreef een LSP'er op het discussieforum van de Franse LCR dat de interventie van de SAP gedaan werd door één persoon. Het was allicht de eerste keer in de geschiedenis van de arbeidersbeweging dat één militant erin slaagde gelijktijdig twee stands open te houden en 10.000 pamfletten te verdelen... Alle gekheid op een stokje: deze discussie over de krachtsverhoudingen tussen verschillende radicaal linkse groepen is behoorlijk zinloos en houdt ons af van het reële debat waar we nood aan hebben: hoe bouwen we een brede en slagkrachtige antifascistische beweging op die klaarstaat om de sociale mobilisatie te voeren naar aanleiding van de gemeenteraadsverkiezingen van 2006? De Leuvense SAP zal hierover binnenkort enkele voorstellen doen aan de revolutionaire massa's... Soms kijk ik met heimwee terug naar de tijd dat we in onze antifascistische comités in Leuven nog konden rekenen op de aanwezigheid van "Wielervereniging den platte tuub".